

عنوان مقاله:

تبیین بنیان های کارکردی حکمروایی فضایی در چارچوب انگاره پساساختارگرا

محل انتشار:

فصلنامه تحقیقات کاربردی علوم جغرافیایی، دوره 19، شماره 54 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

احسان لشگری تفرشی - Yazd University

سیدعباس احمدی - Tehran University

خلاصه مقاله:

حکمروایی فضایی مشتمل بر مطالعه ارتباط بین تجارت، سیاست و حل تنش ها و سازگاری ها مابین نیروهای اجتماعی مختلف در یک قلمرو فضایی در چارچوب الگوهای حکمرانی دمکراتیک می باشد. افزون تر شدن اهمیت این رویکرد در مدیریت فضا ناشی از واگذاری هرچه بیشتر وظایف و اختیارات دولت به بخش غیردولتی بوده است. این فرایند موجب تعاملی شدن هرچه بیشتر اعمال قدرت و توزیع اختیارات فضا سازی در میان نیروهای مختلف اجتماعی و سبب سازگاری نظری - فلسفی هرچه بیشتر این رویکرد با انگاره پساساختارگرا گردیده است. این پژوهش، ناظر به تبیین الگوهای معرفت شناسانه رویکرد حکمروایی فضایی در چارچوب انگاره پساساختارگرا می باشد. در این راستا کوشش گردیده با روش توصیفی - تحلیلی در درجه نخست مفهوم حکمروایی و ابعاد و زیرمجموعه های آن در ارتباط با فضای جغرافیایی تعریف گردد. سپس با تطبیق رابطه حکمروایی فضایی با انگاره پساساختارگرا؛ نظرگاه نوینی در رابطه با علل تاثیرگذاری بیشتر این مکتب، در شناخت این مفهوم ارائه گردد. یافته های تحقیق بیانگر آن است که با توجه به اهمیت یابی کنش نیروهای های اجتماعی در حکمروایی فضایی این رویکرد الزاما نمی تواند ابعاد فرامکانی و فرازمانی داشته باشد و در جهت شناخت اثرات آن در تولید و بازساخت فضای جغرافیایی نمی توان از روشهای اثبات گرا که یکی از ویژگیهای مهم آن تعمیم پذیری است، استفاده نمود. ضمن اینکه عقلانیت ارتباطی مورد تاکید حکمروایی بر خلاف عقلانیت پدیداری؛ مدیریت، تولید و بهینه سازی فضا را نه در درون اذهان افراد بلکه در طی یک فرایند ارتباطی در میان نیروهای اجتماعی جستجو می نماید.

کلمات کلیدی:

Governance, Geographical space, Methodology, Trans Positivism, حکمروایی، فضای جغرافیایی، روش شناسی، پساساختارگرایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1230688>

